

Ikt. sz.: EUB-42/12-4/2025.

EUB-9/2025. sz. ülés
(EUB-68/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai Ügyek Bizottságának**
2025. szeptember 22-én, hétfőn, 9 óra 31 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>SZUBSZIDIARITÁSVIZSGÁLAT - az orosz földgáz behozatalának fokozatos megszüntetéséről, az esetleges energiafüggőségek hatékonyabb nyomon követéséről és az (EU) 2017/1938 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet [COM (2025) 828; 2025/0180 (COD)] (A szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálata a HHSZ 142. § (1)-(4) bekezdése alapján és döntés bizottsági indítványok benyújtásáról)</i>	5
Steiner Attila hozzászólása	6
Kérdések, hozzászólások	9
Steiner Attila reflexiói	15
Határozathozatalok	20
<i>EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2021/1058 és az (EU) 2021/1056 rendeletnek a félidős felülvizsgálat keretében egyes stratégiai kihívások kezelésére irányuló egyedi intézkedések tekintetében történő módosításáról [COM (2025) 123; 2025/0084 (COD)] (Tájékoztató az aktuális helyzetről)</i>	21
Dr. Ágostházy Szabolcs tájékoztatója	21
Kérdések, hozzászólások	23
Dr. Ágostházy Szabolcs reflexiói	25
<i>Az ülés berekesztése</i>	27

Napirendi javaslat

1. SZUBSZIDIARITÁSVIZSGÁLAT - az orosz földgáz behozatalának fokozatos megszüntetéséről, az esetleges energiafüggőségek hatékonyabb nyomon követéséről és az (EU) 2017/1938 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet [COM (2025) 828; 2025/0180 (COD)] (A szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálata a HHSZ 142. § (1)-(4) bekezdése alapján és döntés bizottsági indítványok benyújtásáról)

Előterjesztő:

Steiner Attila, az Energiaügyi Minisztérium államtitkára

2. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2021/1058 és az (EU) 2021/1056 rendeletnek a félidős felülvizsgálat keretében egyes stratégiai kihívások kezelésére irányuló egyedi intézkedések tekintetében történő módosításáról [COM (2025) 123; 2025/0084 (COD)] (Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Dr. Ágostházy Szabolcs, a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság elnöke

Hollik István (KDNP), a bizottság alelnöke
Dudás Róbert (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Hegedűs Barbara (Fidesz)
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Dr. Cseh Katalin (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Juhász Hajnalka (KDNP) Hollik Istvánnak (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes
Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs
Nyilas Dániel bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Steiner Attila államtitkár (Energiaügyi Minisztérium)
Dr. Ágostházy Szabolcs államtitkár (Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium)
Kollár Kinga európai parlamenti képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 31 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Köszöntöm képviselőtársaimat, a megjelent előterjesztőket, szakértőket és az Országgyűlés munkatársait. Az Európai Ügyek Bizottsága ülését megnyitom.

A mai ülésre vonatkozóan előzetesen és írásban jelezte a távolmaradását Barkóczi Balázs alelnök úr és Juhász Hajnalka bizottsági tag. Az aláírt jelenléti ív és a helyettesítési megbízások alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

Köszöntöm Kollár Kinga európai parlamenti képviselő asszonyt. Örülünk, hogy megjelent a bizottság ülésén.

A mai napra két napirendi pontra tettem javaslatot, amelyeket képviselőtársaim a vonatkozó törvényi előírásoknak megfelelően csütörtökön ismerhettek meg. Kérdezem, hogy van-e észrevétel a napirendi javaslattal összefüggésben. *(Jelzés nem érkezik.)* Nem látok ilyet. Akkor kérem, hogy szavazzunk a napirendről! Gépi szavazás következik. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a mai ülés napirendjét egyhangúlag fogadta el.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy szeptember 19-én a dán elnökség szervezésében parlamentközi eseményre került sor Koppenhágában az „EU versenyképessége” témakörben, amelyen Hegedűs Barbara képviselőtársunk vett részt és szólalt fel, kiemelve a kérdésben a magyar elnökség alatt elért eredményeket. Köszönöm szépen képviselő asszonynak, hogy elvállalta ezt a megbízatást.

SZUBSZIDIARITÁSVIZSGÁLAT - az orosz földgáz behozatalának fokozatos megszüntetéséről, az esetleges energiafüggőségek hatékonyabb nyomon követéséről és az (EU) 2017/1938 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet [COM (2025) 828; 2025/0180 (COD)]

(A szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálata a HHSZ 142. § (1)-(4) bekezdése alapján és döntés bizottsági indítványok benyújtásáról)

És akkor rátérnénk az 1. napirendi pontunkra. Tisztelettel köszöntöm körünkben Steiner Attilát, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárát. A mai ülésünkön folytatjuk a szerdán megkezdett eljárást. Képviselőtársaim a bizottsági indítványok tervezetét megkapták és véleményezhették, észrevétel érkezett, és a mai ülésünkön döntést is kell hozni három indítványról: a jelentés, a határozati javaslat, valamint a kivételességi javaslat elfogadásáról és annak benyújtásáról.

Engedjék meg, hogy először röviden összefoglaljam a jelentéstervezet főbb megállapításait, amelyek rögzítik a múlt szerdai vitán kialakult többségi álláspontot. Kiemelném, hogy a jogalap kifogásolása nem öncélú jogászkodás, hanem pontosan annak az igazolása, hogy az Európai Bizottság politikai indokból, az egyhangú tanácsi döntéshozatal megkerülése érdekében javasolta a közös kereskedelempolitikai jogalapot, a 207. cikket a szankciós jogalap, a korábban hasonló korlátozási intézkedés esetében alkalmazott 215. cikk helyett. A választott jogalap fontosságát mutatja egy másik ügy, amikor az Európai Parlament augusztusban a téves jogalap miatt perelte be a Tanácsot a SAFE-rendelet kapcsán. További kifogásunk, hogy hatástanulmány nem készült a rendelettervezethez, így az sincs vizsgálva, hogy Magyarországnak a meglévő hosszú távú energiavásárlási szerződések felmondása esetén milyen kártérítési kötelezettsége keletkezne. A Bizottság részéről májusban egy sajtótájékoztatón

elhangzott, hogy vizsgálták a hosszú távú szerződéseket, de ez lehetetlen, mert az MVM Gazprom-szerződése nem nyilvános. Ezért is fogalmaz a jelentés úgy, hogy az uniós rendelettervezet hozzáadott értéket számunkra nem teremtené, legfeljebb lényegesen magasabb energiaárakat.

Először államtitkár úrnak adnám meg a szót, hogy röviden értékelje a jelentéstervezetet és a beérkezett módosító javaslatokat is. Államtitkár úr, parancsoljon!

Steiner Attila hozzászólása

STEINER ATTILA államtitkár (Energiaügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a képviselő asszonyokat, képviselő urakat, és köszönöm szépen a hozzászólás lehetőségét. A beadványtervezettel az Energiaügyi Minisztérium részéről teljesen egyetértünk, ahhoz kiegészítést nem szeretnénk tenni. Engedjék meg, hogy pár gondolatot én is megfogalmazzak egyrészt a tartalom kapcsán, másrészt a jogi kérdések kapcsán is. Azt gondolom, Magyarország számára nagyon fontos, hogy hogyan tudunk hozzájutni külföldi energiaforrásokhoz, ugyanis az országunk alapvetően egy energiaforrásokban szegény ország, ezért biztos, hogy importálnunk kell.

Jelenleg úgy néz ki a magyar energiafogyasztás, hogy körülbelül egyharmada olajalapú, egyharmada gázalapú és a maradék egyharmad megújuló energia, nukleáris energia, illetve egyéb energiahordozók. Amiről szól ez a tervezet, az alapvetően a magyar energiaellátás kétharmadát érinti közvetlenül, úgyhogy nagyon jelentős kérdésről beszélünk, és ebből adódóan egyik napról a másikra azt mondani, hogy ne úgy csináljuk, mint ahogy eddig csináltuk, én azt gondolom, nem egy reális opció. Alapvetően pontosan emiatt az egész javaslatnak nagyon jelentős hatása van a magyar ellátásbiztonságra, és nagyon jelentős hatása van az árakra, hogy milyen módon, hogyan tudjuk beszerezni ezeket az energiahordozókat; és természetesen a fenntarthatóságra is, mert alapvetően ehhez az energiaátmenethez, amit mi is szeretnénk megvalósítani, különböző technológiák kellenek. Azt látjuk, hogy az Európai Bizottság abba az irányba megy el, hogy a technológiák között elkezd válogatni, és mi azt gondoljuk, hogy ez nem jó, a technológiák között versenyt kell fennhagyni. Mi sem szeretnénk az íróasztalnál ülve megmondani, hogy melyik a jó technológia. Természetesen a technológiák járuljanak hozzá a karbonmentesítési célokhoz, de nem gondoljuk azt, hogy nekünk kellene előírni, hogy mit, milyen arányban, hanem ténylegesen a verseny alakítsa ki, hogy mi a jó megoldás. Úgyhogy reális opciókban kell gondolkodnunk, és én azt gondolom, hogy a földgáznak továbbra is még szerepe lesz az energiaátmenet megvalósításában.

Átmeneti szerepkörrel beszélünk, de még mindig nagyon jelentős szerepe van. Ahogy említettem, több mint 30 százaléka az országnak még mindig földgáz alapon van ellátva. Ez egy óriási mennyiség, ezt nem tudjuk egyik napról a másikra más energiahordozókra átváltani. Ennek ellenére nagyon sok programunk van, nagyon sok támogatási programunk, például a Jedlik Ányos energia-korszerűsítési program, több mint 400 milliárd forint keretösszeggel. (Dudás Róbert megérkezik az ülésre.) Pontosan olyan technológiákat támogatunk, legyen az geotermia, legyen az biogáz, legyen az a távhőrendszerek modernizációja, ami azt segíti elő, hogy kevesebb legyen a földgázkitettségekünk. De ettől még van, és egy graduális szerepváltást tudunk ebben elképzelni.

Elnök úr is említette a hatástanulmány kérdését. Ezt mi is egy nagy problémának tartjuk - nem ez az első eset, hogy nem készül hatástanulmány. Ugye, már a „Fit for 55” csomagnál sem készült olyan hatástanulmány, amelyik megmondja, hogy az egyes tagállamokra, az egyes tagállami gazdaságokra milyen hatása van a „Fit for 55”

intézkedéscsomagnak, és itt sem készült ilyen tagállami szintű lebontás. Persze, ha a nagy számokat nézzük aggregálva európai szinten, akkor a Bizottság könnyen kijelentheti azt, hogy minden rendben van. De hát, ugye, pont az energetika az a terület, ahol a fizika igenis számít, és vannak szűkületek, infrastrukturális adottságok, földrajzi adottságok. Az, hogy Portugáliának az energiaellátása biztosított, az nem jelenti azt, hogy Magyarországon is ugyanez helyzet, mert vannak fizikai realitások, amiket figyelembe kell venni.

Úgyhogy mi azt gondoljuk, hogy egyrészt Magyarország szempontjából ellátásbiztonsági kockázatokat nagyon jelentősen felvet ez a javaslat, hogyha hatályba lép az összes rendelkezése. Másrészt, ami biztosan állítható, hogy drágább lesz beszerezni ezeket az energiahordozókat, ha azt nem tudjuk az orosz féltől beszerezni.

Mi a nagy különbség, ha nem orosz forrásokat fogunk tudni beszerezni? Most is már vannak olyan forrásaink, amelyek nem rosszak, viszont jelenleg minden kapacitás le van kötve. Ennél több kapacitást jelen esetben a krki LNG-terminálon a román oldaltól nem tudunk behozni, ezek a kapacitások maximálisan ki vannak használva. Amúgy most is már 1 milliárd köbméter gázt a krki LNG-terminálon keresztül hozunk, viszont ha azt csináljuk, hogy az oroszról teljesen lemondunk, akkor az azt fogja jelenteni, hogy Magyarország egy tengeri kijáráttal nem rendelkező ország, és mindig a csövek végén leszünk. Most ez az orosz cső a magyar határnál lép be az Európai Unióba, úgyhogy a cső elején vagyunk. Innentől pedig az lesz a helyzet, hogy a cső végén leszünk, és majd a cső végén ott maradó maradékokat kell majd összekalapozni jó drágán annak érdekében, hogy ezt az elég jelentős gázmennyiséget helyettesíteni tudjuk. Én azt gondolom, ez egy nagyon nagy kockázat. Biztos, hogy drágább lesz, ugyanis több országon keresztül, jóval komplexebb módon, több forrást és több útvonalat használva kell majd beszereznünk a gázt, amivel még magával nem lenne probléma, hanem az a probléma, hogy fizikailag jelenleg ezek a kapacitások Nyugaton is le vannak kötve. Hosszú távra, nem egy-egy hónapra, hanem több évre ezek a cégek, amelyek amúgy sokszor privát szereplők, lekötik ezeket a kapacitásokat, úgyhogy nagyon sok csőnél nincsen szabad kapacitás. Mit csinálunk ezekkel a szerződésekkel, amelyek alapján nyugati szereplők lekötötték ezeket a kapacitásokat? Biztos, hogy nem lesz olcsó, ha mi ezeket föl akarnánk mondani, és azt szeretnénk mondani, hogy hozzánk jöjjön az a gáz, ne máshova menjen az a gáz.

Úgyhogy azt gondolom, hogy nagyon sok kérdőjel van. Nagyon függünk attól, hogy a szomszédos országok milyen beruházásokat fognak 2028-ig megvalósítani. Ugye, vannak nagyon szép ígéreteink, hogy majd a Neptun Deep mezőt a románok addig lefejllesztik, a krki LNG-terminál kapacitását addig megnövelik. Ez egy vonal, ennek örülünk. De közben a háttér-infrastruktúrát, a csővezetékeket is fejleszteni kellene az Európai Uniónak annak érdekében, hogy ezekhez a forrásokhoz mi is hozzájussunk. Ugye, Kelet-Romániában, a Fekete-tengeren található a Neptun Deep mező, mi meg a nyugati határon vagyunk. Azt a nagy mennyiségű gázt a román belső hálózaton keresztül el kell tudni hozni Magyarországra. Jelenleg ez nem kivitelezhető. Ez a román szereplők számára akár több száz vagy akár milliárd eurós nagyságrendű beruházási igényt jelent, amit majd valakinek meg kell fizetnie. Mert egy nagy probléma, hogy hiába vannak ilyen elvárások az Európai Unió részéről, támogatást, uniós forrást nem lehet gázinfrastruktúra fejlesztésére egyáltalán költeni. Egyrészt tehát elvárják, hogy diverzifikáljunk, másrészt arra viszont nem lehet pénzt költeni, hogy ezeket a csöveket megépítsük, amivel diverzifikálni lehet. Úgyhogy itt van egy nagy diszkrépancia a célok és az eszközök között. Én azt gondolom, hogy ezt muszáj kisimítani, különben nem fognak ezek a beruházások megtörténni, és mi mint tengeri kijáráttal nem rendelkező ország nem fogunk tudni máshonnan földgázhoz jutni.

Úgyhogy egyrészt én úgy látom ezt a javaslatot, hogy egy nagy aránytalanság van benne. Vannak ígérek, az egyik oldalon ígért projektek, hogy azok el fognak készülni. Másrészt viszont a magyar kormány vállalja be azt, hogy teljes egészében le fogunk jönni a legnagyobb földgáz- és kőolajforrásunkról. Egyik oldalon ígérek, másik oldalon viszont a magyar ellátásbiztonság. Úgyhogy én azt gondolom, ígérekre azért mégsem lehet egy felelős kormánynak alapoznia egy ilyen vállalat, főleg olyan ígérekre, amelyekre nincs is ráhatásunk, hogy megvalósulnak-e. Nem a mi kezünkben vannak ezek a projektek, ezt a románoknak, a bolgároknak, a horvátoknak kell megfejleszteni. Nagyon örülünk, ha ezek el fognak készülni, de garanciát a mi számunkra senki nem vállalt, hogy biztos, hogy akkor ezek elkészülnek, és ha nem, akkor amúgy nem fog ránk vonatkozni ez a vállalat, ez a javaslatcsomag.

Úgyhogy ezt egy nagyon nagy problémának látom, és nem véletlen az, hogy az EUMSZ 194. cikke tagállami hatáskörbe sorolja azt, hogy milyen energiamixet szeretne egy ország alkalmazni. Minden országban teljesen más adottságok vannak. Nem kell messzire menni, ott van Ausztria: nagyon jó vízenergia-adottságokkal rendelkezik, úgyhogy ők megtehetik azt, hogy például atomenergiát egyáltalán nem használnak a hazai energiamixükben. Hát, mi nem voltunk ilyen szerencsések, úgyhogy nálunk, én azt gondolom, nincs más opció, mint hogy az atomenergiát is igénybe kell venni, de emellett természetesen a megújulóenergia-termelő technológiákat, illetve kiegyensúlyozásképpen, amíg szükséges, addig a földgáztüzelésű erőműveket. Természetesen fejlesztjük a tárolást, az akkumulátorokat. Egy 62 milliárd forintos keretösszegű pályázatunk fog most megvalósulni, és jövő nyárra egypaknyi blokknyi tárolókapacitással fogunk rendelkezni villamos energia területén. Ez egy óriási előrelépés lesz.

Ugye, bejelentettük, hogy modern gáztüzelésű erőműveket is fogunk építeni, mint ahogy azt amúgy Európában mindenki teszi. Németország több mint húsz blokkot épít, a lengyelek is hat-nyolc blokkal mennek előre, mert így lehet azt biztosítani, hogy minél több időjárásfüggő megújuló be tudjon jönni a rendszerbe. Mert ha épp nem fúj a szél vagy nem süt a nap, akkor is valamiből ki kell segíteni a rendszert, és valahol meg kell termelni az energiát.

Úgyhogy egy diverzifikált energiamixben kell gondolkodnunk, de itt a hangsúlyok eltérhetnek a tekintetben, hogy kinek milyen adottságai vannak és milyen importlehetőségei vannak. És ebbe lenne egy nagyon drasztikus belenyúlás ez a javaslat, mert a jelenlegi energiaellátásunk egy jelentős részét érintené, és azt mondaná ideológiai alapon, hogy ezt nem szabad.

Emellett én is nagy problémának tartom az egyhangúság megkerülésének a kérdését. Korábban azért a Bizottság nem nyúlt ehhez az eszközhöz. Innentől a Pandora szelencéje kinyílik, és ki tudja, még milyen területeken fog ehhez az eszközhöz nyúlni. Én azt gondolom, ez alapvetően egy szankciós kérdés - így is indultunk neki az energiaválság idején -, és nem egy kereskedelempolitikai kérdés. Ez nem egy általános, generális kereskedelmi kérdés, hanem egy bizonyos forrásra vonatkozó tiltás, ami amúgy gazdaságilag nem is racionális. Úgyhogy innentől azt mondaní, hogy ez kereskedelmileg előnyös, én azt gondolom, az egy nagyon nagy csúsztatás.

Ahogy említettem, nagyon fontos, hogy a földgáz-infrastruktúra finanszírozása is lehetséges legyen, különben nagyon-nagyon nehéz lesz Magyarországnak diverzifikálni. És akkor beérnének azok a szerződések is, amelyeket már amúgy megkötött a kormány; a görög gázszállító céggel, a BOTAS-sal, illetve az azeri SOCAR céggel is vannak szállítási szerződéseink, azonban jelenleg ez elég kis mennyiség, mert ennyi fér át a meglévő infrastruktúrán. Szeretnénk megnövelni ezeket a számokat. Nem véletlenül vásároltunk be Azerbajdzsánban, 5 százalékát megvettük a világ egyik legnagyobb gázmezőjének, a Şah Deniz mezőnek, de jelenleg ez csak egy pénzügyi

befektetésnek mondható, mert fizikailag nem tudjuk áthozni a bolgárokon és a románokon ezt a mennyiséget. Úgyhogy, ha felmegy a gázár, akkor legalább lesz egy bevételi lábunk, mert akkor az eladott gáz értéke is meg fog nőni, viszont a legjobb az lenne, ha ezt a mennyiséget Magyarországon tudnánk felhasználni, és el tudnánk ide juttatni, de jelenleg ennek nagyon sok akadály van, fizikai akadály. Nem látjuk azt, hogy EU-s források nélkül miért fektetnének be a bolgárok és a románok ilyen jelentős projektekre, mert ez amúgy az ő tranzitdíjukat fogja nyomni, az ő fogyasztóiknak kellene amúgy megfizetni uniós támogatás nélkül ezt a beruházást. Úgyhogy a motivációban nagyban segítene, ha ezek az uniós források a szomszédos országok számára a földgáz-infrastruktúra fejlesztésére elérhetőek lennének.

Én nagyon szépen köszönöm a bizottság munkáját. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon fontos vonal, egy nagyon-nagyon fontos beadvány, amit képviselni kell, ugyanis az ország versenyképessége a tét, és pont egy ilyen nagyon nehéz környezetben látjuk, hogy egész Európa versenyképessége csökken. Én azt gondolom, hogy ilyen döntéseket, amelyekkel a saját lábunkat lőjük meg, nem szabad meghoznunk. Fontos, hogy az ország versenyképességét fenn tudjuk tartani, és az ellátásbiztonságról akkor pedig még nem is beszéltem, ami abszolút prioritás a magyar kormány számára. Úgyhogy köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Ahogyan mi is köszönjük államtitkár úrnak a részletes tájékoztatást. Képviselőtársaimat illeti elsőként a szó, az Országgyűlés képviselőit, akik szavazati joggal rendelkeznek, és ezt követően tudok szót adni majd az európai parlamenti képviselő asszonynak. A felszólalásokat lehet jelezni a gépen, onnét fogom tudni. Van egy ilyen lenyíló oldal, hozzászólások, és akkor ott lehet ezt látni. Elsőként Cseh Katalinnak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

Kérdések, hozzászólások

Dr. CSEH KATALIN (Momentum): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm szépen államtitkár úr a tájékoztatást. Elöljáróban szeretném megjegyezni, hogy nem fogom támogatni szavazatommal a benyújtott indítványokat, pontosan azért, mert nem értek egyet a kormány és a bizottság által hivatkozott joggal, miszerint a Bizottság indítványa sértene a magyar szubszidiaritást.

Amiről beszélünk, az alapvetően egy jogvita: a magyar kormány álláspontja szerint ez egy szankció; az Európai Bizottság álláspontja szerint ez egy kereskedelempolitikai intézkedés. Ugye, itt a lényegi kérdés az, hogy ezt hogyan kell megszavazni, a magyar kormány meg tudja-e vétózni, vagy nem tudja megvétózni. Én azt gondolom, hogy téved a kormány, ha ezt egy politikai vita irányába szeretné elvinni. Egyszerűen a jogi tényállás és a közelmúlt gyakorlata teljesen egyértelműen alátámasztja azt, hogy az importtilalom egy klasszikus kereskedelempolitikai lépés.

Államtitkár úr hivatkozott arra, hogy korábban erre nem volt példa. Azért ez ilyen formában nem teljesen igaz, ugyanis több alkalommal alkalmazott már az Európai Bizottság hasonló jogcímet hasonló jellegű intézkedésekre. Például 2021-ben, a közelmúltban Belorusszal szemben a kálium-klorid-import korlátozása hasonló jogcímen valósult meg; Mianmarral szemben voltak különböző intézkedések fa- és faipari termékek importtilalmára vonatkozólag, és Krím annektálását követően hasonló jogcímen tiltotta be a Bizottság a Krímből és Szevasztopolból származó termékek behozatalát. Akkor a magyar kormány nem emelt vétót, nem volt problémája érdemben ezekkel a lépésekkel. Szóval, szerintem hasonló logika mentén hibás támadni a jelenlegi intézkedést.

Az államtitkár úr által hivatkozott probléma, miszerint ez sértene a magyar energiamix meghatározására való jogot, szerintem nem helytálló, ugyanis nem azt

mondja ez a bizottsági javaslat, hogy Magyarország egyáltalán ne használjon különböző fosszilis hordozókat, hanem egyszerűen csak azt, hogy ezt ne egy bizonyos forrásból hozza be. Ezen túl a magyar kormány úgy állapítja meg a saját energiamixét, ahogyan csak szeretné, szóval ilyen szempontból ez nem korlátoz semmiben. Az arányosság elve: ez egy fokozatos kivezetés, 2027 végéig kell ezt a kivezetési folyamatot lezárni, fel lehet erre előre megfelelően készülni.

Abban egyetértek, hogy Magyarország számára ez most nehézkes lesz, de én úgy gondolom, hogy ez nem az Európai Bizottság hibája, hanem a magyar kormány hibája, amely az Ukrajna orosz lerohanása óta fennálló helyzetre nem úgy reagált, ahogyan kellett volna, nem indultak meg érdemben a diverzifikációs lépések, és teszem hozzá, ezt legkorábban Krím lerohanásakor is fel kellett volna már ismerni. Mi hoztuk magunkat hátrányba azzal, hogy nem tettük meg a szükséges lépéseket kellő időben, nem kötöttünk le kellő kapacitásokat a szomszédos LNG-terminálokra, a megújulóakra való átállás lassú, akadozik a szélenergia Magyarországon, jelenleg is gyakorlatilag be van tiltva.

Szóval, ha a magyar kormány most így a választások előtti egy évben nem egy politikai bunkósbotként szeretné használni ezt a magyar állampolgárok életét és pénztárcáját tényleg érdemben meghatározó lépést, akkor én azt gondolom, hogy a fontos lépés inkább az lenne, hogy az átállási tervet vegyük komolyan, dolgozzunk ki egy követhető és fenntartható pályát, amihez az Európai Bizottság támogatását konstruktív partnerként kérjük. Ugye, államtitkár úr említette, hogy a krki LNG-terminál kapacitása ki van használva 2027 végéig, tehát pont addig, ameddig a kivezetésnek le kell zajlania. Ha a jövőre tekintünk előre, és tényleg érdemben és konstruktívan tárgyal a kormány, akkor le tudunk kötni más kapacitásokat is itt. Paks II. is sokszor felmerült. Hát, mondjuk, ha Paks II.-t szintén nem oroszokkal tervezte volna a kormány megépíteni, hanem olyan partnerekkel, akik jelenleg nem esnek szankció alá, akkor valószínűleg sokkal gyorsabban haladna ez a kulcsfontosságú lépés is.

Zárszóként még csak azt szeretném hozzátenni, hogy elnök úrral abban egyetértek, hogy ha a magyar kormánynak költsége származna a Gazprom-szerződés felbontásából, akkor szükséges és fontos, hogy az Európai Bizottság ebben anyagi támogatást nyújtson ne csak Magyarországnak, hanem bármilyen más országnak, amelyet ilyen jellegű kötelezettségek érintenek. Ugyanakkor én azt gondolom, hogy ezt egy konstruktív párbeszéd és egy teljesen jogos felvetés keretében érdemes akár más partnerekkel közösen a Bizottság tudomására hozni, ugyanis valóban elvárható, hogy egy ilyen helyzetben a Bizottság segítsen. Én nem gondolom azt, hogy ne szeretnének segíteni.

Szóval, szerintem ez a szubszidiaritásvizsgálati irány egy teljes tévút, zsákutca, ez egy átpolitizálandó kérdés a kormánynak akkor, amikor a valódi átállásra való fókuszálás az, ami tényleg a jó kormányzást támasztaná alá, és ami tényleg segítene a magyar családoknak. Én nemmel fogok ezekre a betérjesztésekre szavazni, és kérem a kormányt, hogy a magyar családokra vonatkozó szempontok mentén inkább a megújuló és a fenntartható forrásokra való átállást priorizálja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő asszony hozzászólását, amit azzal kezdett, hogy itt tulajdonképpen egy jogvitáról van szó. Én ezt próbálnám egy másik megközelítésbe helyezni a képviselő asszonynak és úgy általában az ellenzékből, kormányellenes logikából egy-egy témát megközelítő képviselőtársaimnak. Mi lenne, ha egyszer azt figyelnék, hogy mi jó a magyar embereknek? Ezekről a vádakról, amelyek elhangoztak, hogy Magyarország mit mulasztott el az elmúlt években Magyarország energiabiztonságának az erősítése terén - a képviselő asszony is itt ült -, a

miniszterhelyettes úr pénteken pontosan beszámolt. Az, amit ön is most felsorolt, nélkülöz mindenféle valóság alapot.

Aztán a felszólalásában az következett, hogy egy mianmari, ha esetleg valaki még a régebbi országbeosztást ismeri, egy burmai faszállítás esetében a magyar kormány bezzeg nem élt a lehetőségével, hogy megállapítsa. Na, az lett volna a jogászkodás, hiszen a Mianmarból származó fa valószínűleg nem üti agyon a magyar családok gazdálkodását, mondjuk, a rezsicsekk tekintetében, hiszen szintén pénteken hallhatta a képviselő asszony, hogy a legfinomabb számítások szerint ez legalább 20 százalékos áremelkedést jelentene csak a gázár tekintetében.

Az, hogy a jogalap megfelel vagy sem, azt azért bizonyosan ön is figyelte, hogy - talán a 19. szankciós csomagnál tartunk? - a 19. szankciós csomag összeállításánál több olyan tétel szerepel, ami ebben az anyagban is benne van, például az LNG-k tekintetében. Tehát nyilván a Bizottság maga is szemléletes bizonyítékát adja annak, hogy amit ön állít, az egyszerűen nem igaz, mert ő sem tudja eldönteni, hogy tulajdonképpen mit is szeretne.

A Gazprom-szerződés '34-ig tart - ugye, államtitkár úr? Erősítsen meg! (*Steiner Attila bólint.*) Ön azt mondja, elvárható az, hogy kártalanítsa Magyarországot, a magyar embereket az Európai Bizottság. Felhívnám a figyelmét, hogy jelen pillanatban az Európai Bizottság olyan forrásokat tart vissza, amelyek járnak a magyar embereknek. Feketén-fehéren le van írva az alapidokumentumokban; semmiféle ködös, ilyen jogállamiság, meg egyéb ilyen badarságok nincsenek annak a folyósításának a kritériumrendszerében. Magyarul, azt sem adja meg.

Továbbá a migráció tekintetében, határvédelem tekintetében van olyan tagállam, jelesül Görögország - személyesen látogattuk meg -, ahol a határkerítésre több millió eurót kaptak a görögök - mi egy lyukas garast sem. Miért gondolja a képviselő asszony, hogy ez egy egyszerű dolog, leülünk tárgyalgatni, és akkor majd az Európai Bizottság kártalanítani fogja a magyar embereket?

Én javaslom azt, hogy ha jogászkodás, akkor jogászkodjunk a magyar emberek érdekében, a magyar emberek érdekeit pedig azok a javaslatok szolgálják.

Kérdezem, hogy kinek van hozzászólása, mert nem látom senkinek a nevét a táblán, aki esetleg szólni szeretne. (*Jelzésre:*) Alelnök úr, parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Megmondom őszintén, nem terveztem hozzászólni, hiszen a múlt heti bizottsági ülésen a véleményemet, véleményünket elmondtam, és az jöttányit sem változott.

Államtitkár úrnak köszönöm a részletes beszámolót. Én azt gondolom, hogy nem megyek le, mint egyébként a múlt heti bizottsági ülésen Riz képviselő úr, tehát nem megyek le egy ilyen személyeskedési stílusba. Azt szokták mondani, egy bizonyos szint fölött nem megyünk egy bizonyos szint alá. Neki sikerült. Annyit viszont én is szeretnék megjegyezni, nem megbántva senkit, de államtitkár úr részéről külön értékelendő ez a részletes, szakmai és kizárólag egyébként egy bizonyos szakmai álláspontra való odafigyelés és hivatkozás, és én ezt komolyan, nagyon őszintén szeretném megköszönni.

Egy kérdésem lenne, mert föltettem ezt múlt héten is, csak egy kicsit más irányba vitte az akkori előterjesztő a választ. Ugye, a diverzifikáció fontosságát senki nem vitatja. Államtitkár úr említette, hogy erre sajnos uniós források nem használhatók fel. Én múlt hét szerdán is rákérdeztem arra, hogy miért van és igaz-e, mert ugye, szaklapok adataira való hivatkozással tettem fel ezt a kérdést akkor is, és teszem föl most is. Nem a földgázról beszélek, hanem a kőolajról. 2021-ben 60 százalék körül mozgott Magyarország kitétsége Oroszország irányába; ez a tavalyi évben 80 százalék környékén mozgott már, idén tavaszra pedig ez 90 százalék fölé kúszott. Tehát

én azt gondolom, hogy a diverzifikáció fontosságát egyikben sem vitatjuk elméletben, a gyakorlat viszont egészen mást mutat.

Földgáz tekintetében - még egyszer mondom, mert kioktattak, hogy a földgáz kapcsán hogyan is áll az ország. Igen, tudom, tisztában vagyok vele, és külön üdvözlendő egyébként akár a külügyminiszter úrnak a nemrégiben, pár hete egy hosszú távú, tízéves szerződéskötése a Shell-lel. Én viszont a kőolaj kapcsán szeretném ezt államtitkár úrtól kérdezni.

És még annyit engedjenek meg, hogy Cseh képviselő asszonyhoz csatlakozzak maximálisan, és azt gondolom, egyébként ez egy rendkívül könnyen értelmezhető mondat volt itt a végén, egyetértve mindenkivel, elnök úrral, kormánypárttal, ellenzékkel, hogy az esetleges szerződésfelbontás ne járjon káros hatással a magyar kormányra, Magyarországra, ezáltal a magyar emberekre, egy - és sajnálom, hogy sokan ezt nem tudják elképzelni, de egy - konstruktív vita és tárgyalás előre vihet, egy alapvetően meghatározott szembenállás az nem. Egy konstruktív vitát kell ebben a helyzetben és ebben a kérdésben kezdeményezni, és tényleg mindent megtenni annak érdekében, hogy ebben a kérdésben kárt az ország és a magyar családok ne szenvedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a képviselő úrnak, alelnök úrnak. Nekem az az érzésem, ahogyan az alelnök úr a legutóbbi bizottsági ülésen feltett kérdésében is azt sugallta, hogy nincsenek meg ezek a tárgyalási kapcsolatok, és Magyarország a tárgyalóasztalnál nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy ezek a megállapodások megszülethessenek - hiszen ha jól emlékszem, akkor éppen a dán nagykövet meghallgatásán mondta azt, hogy milyen jó, hogy itt ülnek, legalább akkor beszélhetnek egymással -, én pedig azt láttam, hogy minden uniós lehetőséget Magyarország megragad arra, hogy elmondja az álláspontját, és próbáljon megállapodást kötni. Én kevésbé látom a szándékot, már hogy a megállapodás szándékát a másik oldalról, de hogy Magyarországnak meg kell tennie mindent annak érdekében, hogy tárgyalásos úton jobb pozíciókat érjen el, az egészen bizonyos, abban nincs köztünk vita.

Cseh Katalinnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. CSEH KATALIN (Momentum): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Csak azért kértem ismét szót, mert elnök úr a hozzászólásában reagált a mondandómra, és én egy kicsit meglepődtem, bevallom őszintén, amikor elnök úr azt kérte számon rajtam, hogy miért egy jogászkodás keretében közelítem meg ezt a kérdést. Hát, ugye, én egy új képviselő vagyok, szóval, most elolvastam a házszabály vonatkozó részét. Ugye, a szubszidiaritásvizsgálat arról szól, hogy az Országgyűlés az Európai Unió intézményei által előterjesztett jogalkotási javaslatokat vizsgálja abból a szempontból, hogy azok összhangban állnak-e a szubszidiaritás elvével.

Szóval, én ezt igyekeztem tenni. Lehet, hogy ebben van köztünk egy vita a jogalapról, de magának az egész vitának, amit most elvileg folytatunk, ugye, arról kellene szólnia, hogy mi azt gondoljuk, hogy fennáll-e a jogalap, amire a Bizottság hivatkozik, vagy nem. Szerintem igen.

És azt tenném csak hozzá, hogy a jogászkodás alkalmazása a Gazprom-szerződés kapcsán hogyan lehetne előnyös a magyar állampolgároknak. Hát, biztosan vannak nálam jobb jogászok, mert én nem vagyok az, de azért azt még én is tudom, hogy ha a szerződés felbontása egy, a magyar jogot felülíró európai uniós jogkövetelmények mentén történik, egy bíróság előtt az egyrésztől force majeure, szóval, valószínűleg a felbontás által kiróni próbált bírság eléggé rozoga jogi lábakon állna; illetve hogy Oroszország is számos alkalommal mondott fel szerződést más országok felé határidőn

belül. Az ő oldalukon álló precedensjog nem túl erős, de én nem gondolnám, hogy ezt most így nálam okosabb emberek ne tudnák nagyon szépen megérvelni.

Az viszont szerintem egyértelmű, hogy kezdeményezni kell akár Magyarországnak, akár más országokkal közösen valamilyen olyan közös uniós instrumentumnak a felállítását, kialakítását, ami az ilyen helyzetekben segíti és ösztönzi az átállásra azokat az országokat, amelyek jelenleg is energiafüggők. Ugyanakkor szerintem ehhez pont nem a most általunk folytatott eljárás a legjobb eszköz. Ugye, mindannyian tudjuk, hogy ha itt a magyar Országgyűlés a maga végtelen bölcsességében nyilvánvalóan el fogja fogadni ezt a jelentést, akkor tud csak bármilyen jellegű hatást kiváltani - ugye, ezt a sárgalapos eljárást, ami a Bizottságot újratárgyalásra készteti -, hogyha még más országok is csatlakoznak hozzá. Ha jól tudom, kilenc tagállamnak kell csatlakoznia Magyarországhoz. Egyszerűen nem gondolom, hogy ez egy reális cél.

Szóval, itt is ismét a konstruktív tárgyalás helyett a politikai zsarolás eszközeihez folyamodik a kormány, pont azokhoz az eszközökhöz, ami akadályozza a magyar kormányt a magyar emberek álláspontjának hatékony érvényesítésében. Beszéltünk itt forrásokról. Hát, azért nehéz nem idehozni azt, hogy a jogállamisági kondicionalitás miatt azért esik el a magyar kormány hibájából Magyarország forrásoktól, mert a magyar kormány nem hajlandó reformokat végrehajtani, valószínűleg azért, mert egyszerűbb kiírni óriásplakátokra, hogy a gonosz Brüsszel támad minket, mint hogy érdemi reformokat hozzunk, amelyek ezeket a forrásokat elérhetővé tennék. Ha hasonló szellemiségben tárgyal a kormány itt az energiaátmenet kapcsán, az még nagyobb károkat fog tudni okozni a magyar állampolgároknak. Éppen ezért bátorítanám arra a kormánytöbbséget, hogy felelősen járjanak el, mivel ez nemcsak egy politikai hirdetés, ez nemcsak egy plakát, ez nemcsak egy mondat egy beszédből, hanem ez tényleg arról szól, hogy Magyarország ki tud-e tárgyalni kedvező feltételeket egy szükségszerű és gyakorlatilag biztosan bekövetkező átmenet során, amit eddig nem volt hajlandó megtenni. Évekkel korábban lehetett volna előre látni, hogy errefelé haladunk, de a magyar kormány úgy ragaszkodott az orosz forrásokhoz, az orosz kitétségekhez, mintha nem lenne holnap.

Szóval, ha valami, akkor ez felelőtlen lépés, és bízom benne, hogy legkésőbb most, amikor még van lehetőségünk valamennyire időben lépni, ez a realizáció megtörténik, és az érdemi átállás valóban megkezdődik. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm én is, képviselő asszony. Csak emlékeztetni szeretném önt, hogy a jogászkodást nem azért hoztam ide, mert én gondolom így. Ellenzéki képviselőtársa, aki ott ül ön mellett, ő hozta föl ezt a gondolatot, ezért citáltuk ide, hogy nem erről van szó. Az ön felszólalására adott reakciómban pedig azt kértem öntől, hogy jogászkodjon már egyszer a magyar emberek érdekében. Nem azt mondtam, hogy ne jogászkodjon, vagy ne jogi szemüvegen keresztül nézzen egy kérdést, hanem azt mondtam, hogy mi lenne, ha úgy nézné, hogy abból valami pozitív kerekedjék már ki a magyar emberek számára is.

Ön megint ezzel a jogállamisági mantrával szórakoztat bennünket. A napnál is világosabb, és ön is pontosan tudja, hogy mindazokban a kérdésekben, amelyekben a magyar emberek nem akarnak engedni az Európai Uniónak, jelesül migráció, jelesül gender, jelesül háború, volt olyan állásfoglalási lehetősége a magyar embereknek, ami azt tükrözte, ami a parlamenti arány most a padosorokban. Nekünk pedig feltétlenül kötelezettségünk ezek mellett kiállni, és ebből nem tudunk engedni egy kis szuverenitást még, mert ezeket a jogokat nem adtuk át az Európai Unió számára. Van olyan, amit átadtunk, de ezeket nem adtuk át. Úgyhogy arra kérem önt, hogy ne kezdje ezzel, hogy ilyen jogállamiság meg olyan. Ön is pontosan tudja, hogy nem erről van szó.

(Jelzésre:) Hegedűs Barbara, parancsoljon!

DR. HEGEDŰS BARBARA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt hét szerdai ülésen hangzott el a miniszterhelyettes úrtól az, hogy talán annak az elvnek a mentén kellene vizsgálni a kérdést, hogy a magyar emberek jobban járnak-e a szerződés, az új szabályok után, mint előtte, és ha ezt a legalapvetőbb vizsgálatot megcsinálják, akkor azért egyértelműen látszik az, hogy erre még az Európai Bizottság sem tud választ adni, hogy hogyan fognak jobban járni a magyar emberek egyébként azután, ha a rezsikártyák megemelkednek. A mostani számítások szerint 800 milliárd forint többletet jelentene mind az átállási folyamat, és egy olyan árkrízist okozna, amivel stratégiaiilag is rosszabbul járna Magyarország. Nem véletlen az, hogy talán az Európai Unió alapszerződéseinél, illetve a jogszabályoknál, amikor még a józan ész is érvényesült, akkor úgy döntöttek, hogy az energiamix meghatározása tagállami hatáskör, hiszen azt mondták, hogy az energiabiztonság egy olyan stratégiai biztonsági kérdés, amiben megadják a jogot az adott tagállamoknak, mivel vannak földrajzi adottságok, vannak politikai, történelmi hagyományok és úgymond kényszerpályák is, amelyekben több ország is benne van. Ezért ez legyen egy tagállami hatáskör, hogy ki, hogyan tudja biztosítani, hiszen az lenne az Európai Unió érdeke, hogy alapvetően mindegyik országban az energiabiztonság garantált legyen, alacsony energiaárakkal, ami a versenyképességet, a gazdaságot és az állampolgárokat segíti.

Én nagyon sajnálom azt, hogy még egy ilyen kérdésben sem számíthatunk arra, hogy az ellenzéki képviselők akár Magyarországon, akár az Európai Parlamentben egyetértenének ezzel a magyar stratégiai kérdéssel. Én inkább az elmúlt évek politikája alapján kicsit cinikusnak éreztem azt a mondatot, hogy majd tárgyaljunk, hogy az Európai Bizottság forrásokat adjon az átállás segítésére, hiszen pont önök és az utódaik, az ellenzéki képviselők dolgoznak azon, ez az egyik politikai céljuk, hogy hogyan tudják blokkolni a jogosan járó forrásokat, amelyek Magyarországnak járnak. Ezt egyébként szó szerint hallottuk is korábban, hogy ami a magyar embereknek rossz, abból politikai tőkét lehet kovácsolni az ellenzéki képviselők részéről, de azért törekednek arra, hogy azokat a forrásokat ne kapják meg a magyar emberek, amelyek számukra járnak.

Tehát azt gondolom, hogy mi bármilyen jogi eszközzel azon fogunk dolgozni a következő időszakban is, hogy az Európai Uniónak ezt a lopakodó hatáskörbővítését is visszaverjük, és az energiabiztonság, a gazdasági kérdések, a rezsivédelem terén a magyar emberek érdekeit tudjuk képviselni a jövőben is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. (Jelzésre:) Kollár képviselő asszonynak érintettség okán megadnám a szót, hiszen képviselő asszony, azt hiszem, ha nem is név szerint, de említette a képviselő asszonyt a témakörben. Parancsoljon!

KOLLÁR KINGA európai parlamenti képviselő: Köszönöm. Igen, nyilván fogtam, hogy megszólított a képviselő asszony. Ne csapják már be magukat azzal, hogy az európai uniós források azért nem jönnek, mert migráció meg gender meg nem tudom. Azért nem jönnek az európai uniós források, mert nem zárják le a korrupciós kiskapukat, mert jobban szeretik azt, hogy lophatnak belőle, mint hogy a magyar embereknek eljöhessenek ezek a források. Tudja, mit? Van olyan európai parlamenti képviselő, fideszes, aki leszavazta azt a módosítónkat, amelyben azt kérjük, hogy közvetlenül jussanak el a források Magyarországra. Vajon miért? Mert nem lophatnak belőle? Szégyelljék magukat!

Szóval, hogy a magyar embereknek mi jó? Hát, itt az energiakérdés, azt hiszem, nagyon jól megmutatja: önök ezt rendesen elcseszték. 2014 óta minimum tudjuk, de szerintem már hamarabb is tudtuk, hogy jönni fog ez a probléma, és most itt vagyunk egy geopolitikai vitában, ahol önök kit választanak? Az oroszokat. Nyilvánvaló, hogy ezt a magyar emberek fizetik meg, de ez nem az ellenzék, hanem az önök hibája.

ELNÖK: Képviselő asszony, köszönöm szépen a hozzászólását. Az államtitkár úr utolsó gondolatával kapcsolatosan én magam is szerettem volna feltenni egy rövid kérdést: milyen nagyságrend az, ami kapacitáscsökkenést Magyarország és Szlovákia energiabiztonságának teljes tönkretétele következtében az orosz fél elszenvedne? És vajon az Oroszországi Föderációnak van-e olyan nyitott piaca, ahol, mondjuk, az így felszabaduló energiamennyiséget el tudja adni? Tehát ténylegesen az valós cél lehet-e, hogy ezzel a rejtett szankcióval olyan helyzetbe hozzuk végre Oroszországot, ami az ő gazdaságát rosszabbul érinti, mint az európai gazdaságot?

Képviselő asszony felszólalása kapcsán én csak annyit szeretnék a figyelmébe ajánlani, hogy vizsgálja meg azt a korrupciós listát, amely a tagállamokat szépen felsorolja, ad egy. Ad kettő: nézze meg azokat a filmeket, amikor egyes nagyon komoly európai politikusokat, köztük olyanokat, akik rendszeresen, óramű pontossággal Magyarország folyamatos szidalmazásával foglalkoztak, láncon rángatták el korrupció miatt.

Válaszadásra megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

Steiner Attila reflexiói

STEINER ATTILA államtitkár (Energiaügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, és köszönöm a tisztelt képviselők kérdéseit. Engedjék meg, hogy reagáljak a felvetésekre. Megpróbálok sorrendben haladni, kezdve Cseh Katalin képviselő asszony észrevételeivel.

Képviselő asszony, engedje meg, hogy arra rávilágítsak, hogy szerintem azért a faipari termék is egy energiaellátása az országnak. Itt jelen esetben a kétharmadáról beszélünk a magyar energiaellátásnak, kicsit más megítélés alá kell hogy essen. Van egy EUMSZ-rendelet az energiaellátásról, arról, hogy megválaszthatjuk, honnan szeretnénk beszerezni az energiát, amely figyelembe veszi már akkor a realitásokat mind földrajzi, mind fizikai oldalról.

És hogy nem sérti, valamint nincs kimondva az, hogy mi nem választhatunk fosszilis energiát: pont erről beszéltem előtte, hogy vannak olyan fizikai realitások, amit ha végiggondolunk és végigmegyünk, akkor praktikusán nem marad más lehetőségünk jelen esetben. És ez a probléma, és ezért nagyon fontos, hogy nem készült hatástanulmány, mert az pont megvilágítaná ezt a helyzetet. Persze, választhatunk, csak nem jön a csőből, mert le van bookolva, és nem épült meg. És akkor mit csinálunk? És ezért nem tudjuk ezt most jelen formájában elfogadni mint egy felelős kormány, akinek a felelőssége, hogy az energiaellátás biztosított legyen.

Higgye el, mi is diverzifikálnánk. Tárgyalunk, kötöttünk is szerződéseket. Ha megnézzük a Shell-lel való szerződés megkötését, ez volt az eddigi legnagyobb, mert ennyit tudunk áthozni a kapacitásokon. Ez 2 milliárd köbméter tíz évre. Magyarország éves fogyasztása 6 milliárd köbméter, amit importálnunk kell - 6 versus 2 tíz évre. Úgyhogy a nagyságrendekben van itt sajnos a fő probléma, hogy persze, tudunk diverzifikálni 100-200-300 millió köbmétereket, mert ennyi tud idejönni fizikálisan az országba. És vannak szerződéseink is, szeretnénk növelni ezeket a szerződéseket - nem jön több. És nem csak hozzánk nem jön több, a szlovákokhoz sem jön több. Ausztriával kicsit más a helyzet, mert ő sokkal közelebb van a német piachoz, sokkal jobban integrált, de az osztrákok is 8-10 milliárd köbmétert felhasználnak, úgy, hogy mi

utánuk vagyunk a sorban. De mi marad még utána? Úgyhogy így kell nézni ezt a kérdéskört.

Az, hogy volt idő: 2027 végén lesz ez csak hatályos a hosszú távú szerződésre vonatkozóan; a rövid távú szerződésekre már sokkal-sokkal hamarabb. Ez így van. Nem véletlenül építettünk ki rengeteg csővezeték, összeköttetést a szomszédos országokba. Ugye, mi is átértünk, 2009-ben mindannyian átértünk már egy gázválságot, amikor az oroszok elzárták a gázt Ukrajna irányába. Tél közepén három hétig nem jött a gáz, elég nagy probléma is volt, és akkor még nem voltak így összekötve az országok, például Szlovákiában az ipart le kellett félig állítani. Nekünk voltak a gáztárolóban gázaink - nem tudtuk odaadni, mert nincs cső. És ebben az időben amúgy az Európai Bizottság - akkor még kint dolgoztam én is az Európai Parlamentben tanácsadóként, úgyhogy tisztán emlékszem rá -, 4 milliárd euró maradt az uniós költségvetésből, és abból részben gázcsöveket is megfinanszíroztak: a hetediket Franciaország és Belgium között, úgy, hogy Szlovákia és Magyarország között még egy sem volt.

De ebben sikerült előrelépni, és ténylegesen a Bizottsággal együttműködve az elmúlt időszakban itt kiépültek a megfelelő kapacitások. Úgyhogy most sem az a baj, hogy nálunk nincs elég kapacitás, hanem hogy a szomszédos országokba nem tud bejönni és nem tud átmenni rajtuk az a kapacitás, ami, hogy ha leválnánk teljesen az oroszlól, akkor olyan 6-8 milliárd köbméterről beszélünk; ha Szlovákiát is hozzáadjuk, akkor már 8 milliárd köbméter, amiről beszélünk. Ez egy óriási mennyiség. Ez nem olyan, hogy egy kicsit feltekerem jobban a csövet. Ehhez csővezeték-hálózatokat kell pluszban kiépíteni, ez akkora mennyiség.

Az, hogy nem reagáltunk és nem diverzifikálunk, ez sem igaz. Rekorderek vagyunk napelemek tekintetében az egész világon, 25 százaléka a magyar villamosenergia-ellátásnak napelemből jön, ez az arány a legmagasabb az egész világon. Több beépített kapacitásunk van napelemből, mint amennyi az ország fogyasztása. Ha süt a nap, nagyon jól vagyunk villamos energia tekintetében; a gond akkor van, amikor nem süt a nap, és ez az idő 84 százaléka. Úgyhogy kell tárolnunk. A tárolás nagyon drága, az erre vonatkozó technológiák még gyerekcipőben járnak. Akkumulátorokat fogunk majd telepíteni, amelyeknek tízéves élettartamuk van, úgyhogy technológiailag vannak korlátok, és ezeket valahogy meg kell ugrani.

Emellett a szélerőenergiát említette. Amúgy pont a magyar parlament is megszavazta azt a nyitást, hogy nincs már tovább ez a 12 kilométeres tiltás. Illetve annyi titkot elárulhatok, hogy fogunk jönni most a kormányzat részéről sokkal részletesebb szabályozással, hogy ténylegesen a szélerőenergiát ki tudjuk aknázni, ugyanis komplementer a naphoz képest. De attól függetlenül Európában nem Magyarországon van a legnagyobb szélpotenciál, úgyhogy nekünk inkább a napra kell alapoznunk. A Kárpátok körülvesznek minket, nem vagyunk egy Skócia; ettől függetlenül az ország bizonyos területein van, és erre már a vonatkozó szabályozás egy része módosításra került, a maradékkal pedig jönni fogunk.

Geotermia. Soha nem volt ennyi geotermikus kutatási kérelem Magyarországon; 120 felett járunk, évente négy-öt szokott lenni. Miért? Mert az Országgyűlés megváltoztatta a szabályozást, és most fogunk kiírni közel 50 milliárd forint értékben támogatási programot. Ez is egy-egy elem abban, hogy csökkentsük a gázkitettségenket. De ugyanez a helyzet a biogáz esetében. Most írtunk ki egy 50 milliárd forintos nagy pályázatot - ez az első ilyen nagy pályázat -, pont azért, hogy biogázt, biometánt állítsunk elő, és akkor már annnyival kevesebb földgázt kell majd igénybe vennünk. Úgyhogy sajnos az, hogy nem diverzifikálunk, ez így nem igaz.

És akkor még nem is említettem a hazai gázkitermelést. Ugye, kimerülő mezőink vannak, már 1,6 milliárd köbméterig csökkent le a magyar gázkitermelés, amit sikerült

megfordítanunk, és már 1,9 milliárd fölött vagyunk. Ez is az ország energiaszuverenitását erősíti, nem kell importálni, hazánkon belül megtermeljük ezeket a gázokat.

Én azt gondolom, ezek nagyon jó irányok, de ezek csak együtt tudnak működni, és az nem igaz, hogy ebben nem tettünk semmit. Soha nem volt még Magyarországnak energiaátmenetre ekkora támogatási programja, mint most; több mint 400 milliárd forintról beszélünk, több mint 1 milliárd euró. Még nemzetközi tekintetben is, amikor tárgyalunk bárkivel, ők is nézik, hogy azért ez egy elég jelentős program. Részben már folynak ezek a pályázatok, van, amiben már nyerteseket is hirdettünk.

Az, hogy ne lenne átállási tervünk: ugye, a NEKT-ünk is ott van, a Nemzeti Energia- és Klímaterv. Ezek a programok maguktól nem fognak megtörténni; ha nem adunk támogatási programokat, akkor sajnos nem olyan a piaci helyzet, hogy ezek sokszor piaci alapon megérnék, ezért kell a támogatás. Úgyhogy az, hogy van egy szép célszám, én azt gondolom, az jó, de az még kevés, hanem olyan működő struktúrákat kell mögé tenni, ami lehetővé teszi, hogy a cégek azokat a beruházásokat megvalósítsák, és ehhez kellenek ezek a támogatási programok. Most tizenvalahány illyet kiírtunk vagy ki fogunk írni.

A krki LNG-terminál kapcsán: igen, teljesen igaza van, '27-ben le fog járni. Természetes, hogy újrakötjük, de itt én igazából nem erre céloztam, hanem ezen felüli kapacitásokra. Mert, ugye, ha leválunk az oroszról, akkor ezen felül is kellene kapacitás. Az most jelenleg nincsen, az csak egy bővítés esetén lesz meg. '27-re ígérik a horvátok, hogy elkészül - reméljük, el fog készülni -, és utána pedig még a csővezetéket is meg kell építeni a horvátoknak a magyar határig, hogy azt a nagyobb mennyiséget el tudják hozni. Úgy tudjuk, hogy tervezik; reméljük, hogy így lesz. Közben pedig olyan hírek terjednek a piacon, hogy viszont egy horvát kereskedő fogja az egész kapacitást megkapni a krki LNG-terminálnál, úgyhogy ezt már jeleztük az Európai Bizottság felé. Na, itt pontosan lehetne segíteni, ha lenne rá szándék. Úgyhogy várjuk az Európai Bizottság segítségét ebben a kérdésben.

A bizottsági tárgyalások. Az, hogy mondjam, teljesen természetes, hogy próbáljuk az érdekeinket érvényesíteni, és folytatunk az Európai Bizottsággal tárgyalásokat, folytattunk is, én magam is sokszor személyesen. Hogy miért jutottunk el idáig, hogy egy ilyen szubszidiaritásvizsgálati kezdeményezés van: azért, mert semmit nem vettek figyelembe a kéréseink közül. Nem egyszer, nem kétszer javasoltuk azt, hogy egy ilyen alap létrejöjjön. Teljesen egyetértek, kellene egy ilyen alap. Nem történik semmi, egy ígéret sem, semmi. És ha ez nem történik meg, akkor ez egy akkora kitettséget jelent, több országnak is, nem csak nekünk, hogy akár több milliárd eurós lehet a büntetés egy ilyen perben. És ugye, a nagy probléma, hogy nem az államot fogják büntetni, hanem a mi esetünkben az MVM-et fogják büntetni, a többi esetben is privát cégeket fognak büntetni. 1-2 milliárd eurót, én nem tudom, hogy az MVM balance sheetje el fog-e bírni. Én azt gondolom, hogy nem, de ez ugyanúgy igaz más cégeknél is. És erre kéne valami védelem. Semmilyen garanciát nem kaptunk rá. Többkörös tárgyalás, felszólalások különböző zárt körökben - nem hallgatták meg. Ezért kellett ezt ide berakni. Én azt gondolom, hogy mutatnunk kell, hogy ez számunkra fontos, és ez egy nagyon jó lehetőség, mert nem történt semmilyen elmozdulás. Úgyhogy teljesen egyetértek: természetesen tárgyalni kell, ezt tesszük és tettük is, csak sajnos nem veszik figyelembe, amit kérünk, és nemcsak a miénket, hanem a másokét sem.

Dudás képviselő úr kérdésére szeretnék válaszolni a kőolaj tekintetében. Ugye, 60-80-90 százalékot említett. Tény, hogy növekszik az orosz felhasználásunk, és ennek egy nagyon-nagyon egyszerű oka van: gazdasági alapon ezt így éri meg. Ugyanis mi az alternatíva? Az Adria vezeték. Az Adria vezeték Európa legdrágább vezetéke lett,

ugyanis a horvátok a tranzitdíjat többszörösére emelték. Ugye, a MOL importálja a kőolajat, úgyhogy piaci alapon a MOL-nak egyáltalán nem éri meg az Adria vezetéket használni, mert sokkal drágább, mint ha a Barátság kőolajvezetéket használja. A MOL egy tőzsdén jegyzett cég. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon egyszerű, gazdasági racionalitást tükröző történet. Amúgy most is veszünk az Adria vezetéken gázt, van is egy szerződésünk, de sajnos ez nem egy hosszú távú szerződés, hanem minden évben újra kell kötni. Minden évben megpróbáljuk a tranzitdíjakat csökkenteni, eddig egyszer sem sikerült.

És van amúgy érvényben egy szankció, az úgynevezett reexporttilalom: csak olyan mértékben exportálhat egy ország kőolajat, amilyen arányban nem orosz olajat szerez be. Ez főleg Szlovákia szempontjából kulcsfontosságú, mert egy nagyon nagy kapacitású finomító van Pozsonyban, ahhoz képest viszont kicsi az ország piaca, úgyhogy ők alapvetően a cseh piacra, illetve a magyar piacra exportálva is dolgoznak, és a finomító csak úgy tud teljes kapacitáson működni, ha ilyen arányban nem orosz eredetű kőolajat szerez be. Úgyhogy ezt a mennyiséget az Adria vezetéken keresztül szerzik be, de hogy ezen felüli mennyiséget szerezzenek be piaci alapon... - tehát piaci alapon nem éri meg azt a csövet használni. Úgyhogy itt is többször tárgyaltunk az Európai Bizottsággal elég magas szinten. Nincs jogalapja erre a Bizottságnak az ő megítélése szerint, hogy beavatkozzon egy ilyen kérdésben, ami egy teljesen egyértelmű monopolhelyzettel való visszaélés az egységes piacon, úgy, hogy két év alatt nem történt semmi ebben a kérdésben. Úgyhogy nem lehet azt mondani, hogy nem próbálkoztunk.

Cseh Katalin képviselő asszony felvetésére a szerződésfelmondás kapcsán. Igen, force majeure, illetve mi úgy látjuk, hogy úgy van kialakítva most az uniós keretrendszer, hogy a Bizottságot nem lehet perelni. Azt, hogy egy ilyen esetben egy privát cég meg tudja nyerni a pert, megmondom őszintén, a nyugati országokkal együtt nem látjuk biztosítottnak. Úgyhogy ezért lenne nagyon fontos egy ilyen kártérítési alapnak a felállítása, ami egyáltalán nem úgy történik, hogy nyitottság lenne az Európai Bizottság részéről.

Kollár képviselő asszony kommentje kapcsán, hogy elcsesztük. Én azt gondolom, hogy ez semmi más, mint politikai hangulatkeltés. Képviselő asszony, itt energia-veszélyhelyzet volt, energiaválság volt, és teljesen jól túléltek ezt az energiaválságot: csökkentettük a kitétségenket, 20 százalékkal csökkentettük Magyarország gázfogyasztását; nem tudjuk elzárni a csapokat, nem tudjuk letekerni a fűtést, nem tudjuk lekapcsolni az áramot. Úgyhogy ez a válaszó képviselő asszonynak. Illetve hogy nem a migráció és a gender miatt tartják vissza a forrásokat. Hát, akkor Ursula von der Leyent hallgassa meg még egyszer! Ő ezt kimondta, kerek perec kimondta.

S végezetül pedig Tessely képviselő úrnak. 8 milliárd köbméterről beszélünk nagyjából, amikor a magyar és a szlovák piacról beszélünk. Mondanom sem kell, hogy 140 milliárd volt korábban az orosz import Európában. Szeretném azt is jelezni, hogy 2024-ben a nyugati országok oroszgáz-importja 18 százalékkal nőtt úgy, hogy a magyar import 25 százalékkal csökkent. Több milliárd köbméternyi importról beszélünk LNG formájában Spanyolország, Franciaország és Belgium irányába, úgyhogy nem is kell elmenni a távol-keleti országok irányába, Kína irányába vagy bármelyik nagy feltörekvő, növekvő gazdaság irányába. Az európai szereplők is veszik az orosz földgázt, mint a cukrot, tavaly 18 százalékkal többet, úgy, hogy mi csökkentettünk 25 százalékkal. Úgyhogy elég képmutató sajnos ez a hozzáállás, de ez a realitás, és mindig próbálják úgy beállítani ezt az egészet, mintha egy magyar problémáról beszélénk, holott azért itt messze nem erről van szó. Itt nagyon-nagyon sokan nagyon jelentős orosz gázt importálnak továbbra is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ahogyan én is köszönöm a válaszokat, államtitkár úr. Hosszasan próbáltam ellenállni Hollik alelnök úrnak, de mivel államtitkár úr is azt a javaslatot tette Kollár képviselő asszonynak arra a mondására, hogy ne áltassuk tovább magunkat, hallgassunk meg egy rövid részletet a Bizottság elnök asszonyának a mondandójából. Erre egyedül egyetlenegy módon tudok lehetőséget adni alelnök úrnak: ha a bizottság szavaz arról, hogy szemléltető eszközt tudunk-e használni.

Ezért kérem a kedves képviselőtársaimat, hogy szavazzunk arról, hogy szemléltető eszköz vajon használható-e. Gépi szavazás következik. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 7 igen szavazattal és 1 nem szavazat ellenében a bizottságunk Ursula von der Leyen asszonynak a nagyszerű kinyilatkoztatását meghallgatja, amely egyértelműen azt tükrözi, hogy nem áltatjuk mi semmivel magunkat, csak van fülünk a hallásra. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát azt hallhattuk Kollár képviselő asszonytól, hogy nem a migráció, nem a háború és nem az LMBTQ-jogok miatt tartják felfüggesztve a forrásokat, ez a mi csúnya hazugságunk, merthogy valójában a korrupció áll mögötte. Akkor hallgassuk meg Ursula von der Leyent! *(Telefonjáról lejátssza a felvételt.)*

Tehát az LMBTQ-jogok és a bevándorlók jogai, tisztelt képviselő asszony. Lehet ezt hallani, és az a helyzet, hogy önök ezt pontosan tudják. És ő még azt is elmondta, hogy ez önöknek jó, az ellenzéknek jó, ha Magyarországnak nem jár a forrás - ezt mondta. Ezek után egyébként én egyáltalán nem lepődöm meg azon, hogy önök nem tartják magyar szuverenitást sértőnek azt, hogy egyébként a magyar energiaellátás biztonságát sértik, önök nem tartják azt problémának, hogy legalább 800 milliárd forinttal kellene többet fizetnie Magyarországnak. Tehát így már érthető az önök álláspontja: összejátszanak Brüsszellel, Brüsszel megteszi a szívességet, hogy teljesen jogalap nélkül visszatartja a forrásokat, mert reménykedik, hogy ez önöknek majd jó lesz. Egy a probléma: ez a magyar embereknek rossz, és ez az európai uniós javaslat is, amelyről most egyébként szavazunk, és meg fogjuk alapítani a magyar szubszidiaritás megsértését, rossz a magyar embereknek, de önök ehhez is asszisztálnak, ez a baj.

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úrnak. Ritka pillanat, amikor láthatjuk itt a magyar Országgyűlésben, hogy a TISZA Párt hogyan gondolkodik a magyar emberek jövőjéről, érdekéről, rezsizsámlájáról, és hogy melyik oldalon áll.

(Jelzésre:) Drága képviselő asszony, látom, hogy jelentkezik. Bár nagyjából lezárható a vita, de parancsoljon!

KOLLÁR KINGA európai parlamenti képviselő: Nem mondtunk semmit a szuverenitás kérdésében, úgyhogy nem tudom, milyen alapon mondja ön azt, hogy én itt állást foglaltam bármiben is. Azt mondtam, hogy a magyar családoknak nagyon is rossz, és azért rossz, mert önök elrontották. Ne haragudjon, értem, és örülök neki - egyébként fel is jegyeztem -, szuper, hogy haladtunk, csak hát kicsit lassan haladtunk, és ezért vagyunk ebben a szituációban. A magyar családoknak rossz, de önök miatt rossz és nem miattunk. Hát, miért lenne miattunk rossz? Önök miatt rossz.

Még egy dolog, jó? Tehát, hogy köszönöm, a bejátszást ismerem. Szerintem is nagyon sajnálatos egyébként, hogy Ursula von der Leyen ezt mondta, ugyanis migráció miatt 36 millió euró van felfüggesztve, ami mondjuk, ahhoz a 8000 milliárdhoz képest egy viszonylag elhanyagolható dolog. Ellenben ott vannak az RRF-pénzek, amik kifejezetten a zöldítést segítenék és a fenntartható energia hasznosítását. És ha megnézzük azokat a feltételeket ott egyetlen ilyen feltétel sincsen, hanem ilyenek

vannak, hogy a Korrupcióellenes Munkacsoportot állítsák fel, hogy az Integritás Hatóságot hagyják dolgozni, hogy legyen normális korrupciós stratégiája Magyarországnak - csupa korrupcióellenes intézkedés.

Úgyhogy lehet, hogy egy felvétel önöknek valami mást mond (*Hollik István felnevet.*), de a valóság az, hogy ha a jogszabályokat megnézzük, nagyon egyértelmű, hogy mi a probléma.

ELNÖK: Kedves képviselő asszony, ez egy olyan hely, ahol lehet politizálni. Egy olyan pártnak a képviseletében beszél, amelyet körülölel a korrupció - körülölel a korrupció! Azt hiszem, ezt hosszan lehetne sorolni.

A másik, hogy azt mondja: „önök miatt rossz”. Hát, ön volt a kinyilatkoztatója... (*Kollár Kinga: Elmondtam, hogy ez a magyar embereknek rossz, ez így igaz!*) ...amikor elmondtam, hogy azon dolgoznak, hogy rossz legyen a magyar embereknek. (*Kollár Kinga: Nem! Én ezt nem mondtam!*) Egy nagyon kicsit több önazonosságot! (*Kollár Kinga: Ilyet én nem mondtam!*) Tehát ha egyszer egy felvételen ország-világ látja, hogy ön hogyan gondolkodik a magyar emberek uniós forrásairól, akkor itt ne próbálja úgy beállítani magát, mintha az pont ennek az ellenkezője lenne! (*Kollár Kinga: Nevetséges!*) Tisztelettel köszönöm a vitát.

Határozathozatalok

Most a szavazásokra térnénk rá. Több szavazást kell e tekintetben lebonyolítanunk.

Elsőként a ma reggel önökhöz eljuttatott jelentés elfogadásáról és benyújtásáról szavazunk a határozati házszabály 142. § (2) bekezdése alapján. Ezzel csak azt akartam mondani, hogy a módosító javaslatok egy része át lett vezetve, tehát a korábban kézhez vett jelentéshez képest volt benne némi változás. Erről fogunk szavazni most. (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 6 igen és 2 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a jelentés elfogadásáról döntöttünk.

Második szavazásunk a határozati javaslat benyújtásáról szól a határozati házszabály 142. § (2) bekezdése alapján. Kérem, hogy most szavazzunk! (*Szavazás.*) Nem meglepő módon ismét 6 igen, 2 nem szavazat és 2 tartózkodás mellett fogadtuk el a határozati javaslat benyújtását.

A következő szavazás a kivételességi javaslat benyújtásáról szól, ugyanazon paragrafus (4) bekezdése alapján. Kérem, hogy most szavazzunk! (*Szavazás.*) Ismét 6 igen és 2 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül fogadtuk el.

Az utolsó szavazás pedig arra vonatkozik, támogatja-e a bizottság, hogy bizottsági elnökként az előterjesztői szerepet a ma esti TAB-ülésem és a plenáris ülés holnapi vitájában ellássam. Kérem, hogy szavazzunk róla! (*Szavazás. - 6 igen, 2 nem, 0 tartózkodás.*) Köszönöm szépen a bizalmat.

E napirendi pont kapcsán arra szeretném kérni a képviselőtársaimat, hogy figyeljék a titkárság tájékoztatását, mert az is elképzelhető, hogy ma késő délután bizottsági ülést kell tartanunk, amennyiben lesz további módosító javaslat a határozati javaslatához.

Nagyon szépen köszönöm az Energiaügyi Minisztériumnak a munkáját, hiszen azt pontosan lehetett látni, hogy nem tétlenkedtek az elmúlt években; illetve államtitkár úrnak is a mai vitában való részvételt tisztelettel köszönöm. (*Steiner Attila: Köszönöm szépen.*)

S még mielőtt áttérnénk a második napirendi pontunkra, a két előterjesztőnket kérjük, hogy egy közös fotóra itt a bizottsági teremben, ott a Széll Kálmán-tábla előtt álljunk össze a bizottság tagjaival. Addig egy rövid szünetet rendelék.

(Szünet: 10.45-10.47)

**EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2021/1058 és az (EU) 2021/1056 rendeletnek a félidős felülvizsgálat keretében egyes stratégiai kihívások kezelésére irányuló egyedi intézkedések tekintetében történő módosításáról [COM (2025) 123; 2025/0084 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)**

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm dr. Ágostházy Szabolcsot, a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium államtitkárát, a 2. napirendi pontunk előterjesztőjét.

Most egy másik eljárásunk, egyeztetési eljárás következik. Bizottságunk az erről szóló döntést még ez év április 28-ai ülésén hozta meg. A rendelettervezet elsősorban a 2021-27 közötti időszakra előirányzott kohéziós források védelmi és versenyképességet javító célokra való átcsoportosítását célozza. A jelen gazdasági és külpolitikai környezetben a javaslat üdvözlendő, ugyanakkor fontos kiemelni, hogy annak nem szabad káros hatást gyakorolnia az évtizedek óta jól működő kohéziós politikára. Előrehaladott dossziéről van szó, az uniós intézmények gyorsított ütemben tárgyaltak, s így a Környezetvédelmi Tanács a szeptember 18-ai ülésén nagy többséggel már jóvá is hagyta azt.

Államtitkár urat ezért arra kérem, hogy röviden foglalja össze a folyamatot, ismertetve ezzel együtt a kormány álláspontját is. Államtitkár úr, parancsoljon! Önt illeti meg a szó.

Dr. Ágostházy Szabolcs tájékoztatója

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS államtitkár (Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagy tisztelettel köszöntöm képviselő asszonyokat, képviselő urakat, a kedves munkatársakat. Az előző napirendi ponthoz képest elképzelhető, hogy ez kicsit szárazabb lesz, mert alapvetően jogi eljárásokról és számokról fogom tudni önöket tájékoztatni.

A jelenlegi hétéves költségvetési ciklusban egy újdonság, hogy úgynevezett félidei felülvizsgálatra kötelezte az Európai Unió a tagállamokat. Ezt Magyarország is megtette. Ennek korábban sem volt akadálya, hogy a tagállamok a maguk akaratából, ha a gazdasági vagy társadalmi helyzet változik egy tagállamban, akkor módosítsák a terveiket. Ebben az időszakban viszont ez kötelező lett az összes tagállamnak.

Március 31-ei határidőre kellett mindenkinek elvégeznie a félidei felülvizsgálatot. Ez alapvetően szakmai elemzésekből és a futó programok módosításaiból áll. Április 1-jén, tehát a benyújtási határidőt követő napon Raffaele Fitto uniós biztos úr kezdeményezésére egy újabb félidei felülvizsgálatot lehetővé tevő csomagot terjesztettek elő, amelyet - elnök úr nagyon helyesen mondta - gyorsított eljárásban végül is a trilógus során elfogadtak. A kezdeti pozícióhoz képest számos tekintetben módosult ugyanakkor menet közben a szabályozás, és most már két napja, szombaton hatályba is lépett.

Nagyon röviden igyekszem önöket tájékoztatni arról, hogy mi van ebben a csomagban, és hogyan hat ez a magyarországi fejlesztéspolitika végrehajtására, illetve mi az, amit Magyarország ezekkel a jogi lehetőségekkel élve kezdeményezett, és aminek az elfogadására számítunk az Európai Bizottság részéről.

Kontextusát tekintve két dolgot említek meg önöknek, bár a tegnapelőtt hatályba lépett módosítás csak az utóbbit tartalmazza. Az első az úgynevezett STEP-célú kezdeményezések - ez a stratégiai technológiák európai platformja -, amely alapvetően az Unió versenyképességi hátrányának ledolgozását célozza; és az új eszköz

a rendeletmódosítások eredményeképpen az úgynevezett ReArm-csomag, amely az európai védelmi képességek megerősítését célozza. Az első részre, tehát a STEP-célú versenyképességi módosításra Magyarországon már sor került. Benyújtottuk az összes ezzel összefüggő kezdeményezésünket, és a nagyon közeli jövőben számítunk arra, hogy ezeket az Európai Bizottság el is fogja fogadni. A ReArm-célú módosítások a márciusi európai tanácsi ülés alapján alapvetően a védelmi képesség megerősítését célozzák, majd később az Európai Bizottság a saját politikai preferenciájának megfelelően tágította a teret, és további intézkedéseket tett ebből az eszközből finanszírozhatóvá. Ezeket a terveket Magyarország még nem nyújtotta be, erre az őszi folyamán, az év végi határidőig lesz alkalmunk; jelenleg ezeknek a kidolgozása zajlik. Részleteibe nem fogok tudni önöknek belemenni, mert itt még kialakult kormányzati mandátum sem áll rendelkezésre, tekintettel arra, hogy a végleges szabályrendszer párnapos. *(Riz Gábor távozik az ülésről.)*

Nagyon fontos értenünk azt, hogy friss pénz nem került a rendszerbe, ha szabad így fogalmazni, tehát ugyanazt a mozgásteret, ami a tagállamok számára rendelkezésre áll, biztosítja az Európai Unió, hogy újra és újra tervezzük és osszuk be újra a saját pénzünket. Magyarország esetében külön bája van annak, hogy a közös versenyképességi hátrányból vagy a védelmi kapacitás megerősítése céljából eredő forrásokhoz a jogállamisági eljárások és azok félreértelmezése miatt, az azokkal való visszaélés eredményeképpen Magyarország továbbra sem fér hozzá. Ennek ellenére ezeket az új eszközöket az újra- és újratervezés során Magyarország is támogatta, illetve voltak olyan módosító javaslatok, amelyeket a magyar miniszterelnök kérésére végül a Tanács elfogadott.

Az új támogatási célok között vannak olyan elemek, amelyek korábban nem voltak támogathatók, vagy kevésbé jó feltételekkel voltak támogathatók. Alapvetően azért, hogy ezeket a közös uniós célokat a tagállamok elérjék, további pénzügyi ösztönzőket vezetett be a rendeletmódosítás. Ez a STEP esetén egy 30 százalékos előleg biztosítását jelenti, a ReArm esetén pedig a vonatkozó intézkedésekre végül 20 százalékos előleg került - ez egy csökkentett mérték, amit az európai parlamenti tárgyalások során végül elfogadtak -, illetve az agresszorállamokkal, ahogy a rendelet fogalmaz, illetve az Ukrajnával szomszédos régiókkal érintett országok pedig egy úgynevezett programszintű emelt előleget is kapnak, aminek a feltétele az, hogy a rendelkezésükre álló programokat - legalább a pénzügyi allokációkat nézve - 10 százalékos mértékben átdolgozzák, és ezekre az új közös kihívásokra fordítsanak nagyobb ösztönzőket, nagyobb mozgásteret saját maguk számára.

A rendeleteknél az, amit említettem, hogy a magyar miniszterelnök kérésére, az ő indítványára végül a Tanács elfogadott, egy olyan kiegészítés volt a nyitócsomaghoz képest, hogy előírták, hogy objektív módon, a megkülönböztetésmentesség és az egyenlő bánásmód elvei szerint kell ezt biztosítani. A trilógus során ugyanakkor szűkítő értelmezést kapott ez a rendelkezés, és a forráseszközök jelentős részénél csak az úgynevezett rugalmassági összeg keretéig élhetnek ezzel a tagállamok, teljesen függetlenül attól, hogy az Unió által kezelni kívánt társadalmi, gazdasági és védelmi szükségszerűségek egyébként milyen arányban és hogyan érintik a tagállamokat. Tehát ha úgy tetszik, akkor ez a szűkítő értelmezés, ami menet közben került a rendeletbe, alapvetően versenyhátrányba hozza Magyarországot. Ennek ellenére a javaslataink részleges elfogadását követően nem elleneztük mi sem a csomag elfogadását.

Az eredeti félidős felülvizsgálatról, ha megengedik, akkor röviden számot adok. Öt kohéziós programunk van, amelyekre vonatkozóan benyújtottuk a félidei felülvizsgálatokat. Ezeknek a szövege, tehát azok a szakmai értékelések, amelyekkel megalapoztuk a módosításokat vagy azoknak a hiányát néhány esetben egyébként a pályázat.gov.hu oldalon el is érhetők, tehát mindenki, azok a vajtfüllű kollégák, akik

érdeklődnek a szakmai mélységek iránt, az összes elemzést végig tudják ott olvasni. Az öt kohéziós program közül kettőnél, a humán programnál, tehát az EFOP Plusznál és a közlekedésfejlesztési programnál, az IKOP Plusznál jutott arra az elemzés, hogy nem szükséges a félidei felülvizsgálattal élni. Az elemzéseket megtettük, de nem módosítottunk a terveken.

A területfejlesztési operatív programnál sor került módosításra, ennek az elfogadására idén ősszel számítunk. Itt alapvetően az Európai Bizottság által visszavont-levont elvet, a forráskeretek lekönnyvelését végeztük el néhány technikai módosítás mellett. Jelentősebb mértékű módosítást a versenyképességi, tehát a GINOP Plusz programnál tettünk, illetve a digitális megújulás operatív programnál, ahol élve a már említett stratégiai technológiák európai platformja kapcsán bevezetett ösztönzőkkel összesen nagyjából 215 milliárd forintnyi forrást csatornáztunk át ezekre az új célokra. Ezeken keresztül a kkv-k digitális átalakulására szánt keretet növeltük meg jelentősen. A versenyképességünk érdekében szuperszámítógép-beszerzésekre és a kritikus technológiákhoz kapcsolódó képzési rendszereknek a támogatására helyezzük a hangsúlyt, a GINOP Plusz esetében pedig a kritikus technológiákhoz köthető, szintén kkv-s technológiaiinfrastruktúra-támogatásokra és szakképzési központok fejlesztésére helyezzük a hangsúlyt.

Amit jelenleg látunk a ReArm-célú módosításokról, ott pedig a rendelet adta lehetőségekkel a kettős, tehát polgári és védelmi célú infrastruktúra-fejlesztésre fogunk nagy hangsúlyt fektetni. Jelentős részben ezek olyan programok, amelyeket egyébként is tervezett Magyarország, a hosszú távú fejlesztési terveinkből vezetjük le az összes programmódosítást. Tehát önmagában az Európai Bizottság javaslatára nem élünk módosításokkal, kizárólag akkor, ha ezek teljes korrelációban vannak a magyarországi célkitűzésekkel. Emellett egyébként vízügyi, lakhatási és megújuló energiával összefüggő lehetőségeket nyitott meg az új szabályozás a pénzügyi ösztönzők mellett, amelyekkel eltérő mértékben fogunk várhatóan élni, de miután erről még kormányzati mandátum nem született, ezért a legjobb szándék mellett sem tudnám önöket tájékoztatni.

Egy kitételt tennék még, ami nem a félidei felülvizsgálattal függ össze, de a közbeszédben gyakran keverednek ezek az egyes eszközök egymással, ezért gondoltam, hogy az elején tegyük tisztába. Van az úgynevezett SAFE eszköz, amely szintén az európai védelmi képességek fejlesztésére helyezi a hangsúlyt. Ez egy hitelösszeg, tehát nem a meglévő vissza nem térítendő támogatásokat csoportosítja át, hanem egy új hiteleszköz bevezetéséről van szó, amely EU-szinten 150 milliárd eurónak felel meg. Magyarország benyújtotta rá az indikatív hitelfelvételi szándéknyilatkozatát, amelyet az Európai Bizottság elfogadott, és ennek eredményeképpen egy szintén idén ősszel benyújtandó részletes terv alapján 16,2 milliárd euró hitel felvételére váltunk jogosulttá.

Ezek azok a talán száraznak tűnő technikai adatok, amelyek az előterjesztés szűk és kicsit kevésbé szűk kontextusához tartoznak. Tisztelettel állok rendelkezésükre bármilyen kérdés megválaszolásában.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e hozzászólás. *(Jelzésre:)* Cseh Katalin képviselő asszony, parancsoljon! Önt illeti a szó.

Kérdések, hozzászólások

DR. CSEH KATALIN (Momentum): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen, államtitkár úr, a tájékoztatást. Úgy gondolom, hogy ebből a tájékoztatásból is sajnos az látszik, hogy milyen károkat és veszteségeket szenved el a magyar kormány miatt a magyar állampolgárok többsége. Ugyanis, ahogyan államtitkár úr is mondta,

ezeknek a pénzeknek a jelentős részéhez Magyarország nem fér hozzá; azért nem fér hozzá, mert a kormány nem volt hajlandó meghozni azokat az antikorrupciós intézkedéseket, amelyek lehetővé tették volna, hogy például ennek kapcsán megfizethető lakhatásra, munkahelyteremtésre, infrastrukturális beruházásra, zöldítésre lehessen pénzt költeni.

Ezek nagyon szép célok, és nagyon jó irányba halad szerintem az európai uniós fejlesztéspolitika. Örülök, hogy erről beszélünk. És elképesztően fáj és szörnyű látni azt, hogy a magyar kormánynak fontosabb egy ideológiai háború, fontosabb a saját oligarcháinak a védelmezése, mint hogy felismerné azt, hogy ennek a programnak a következtében is milyen nagy mértékben lehetne, mondjuk, enyhíteni azon a lakáskrizisen, amivel a magyar állampolgárok többsége küzd. Olcsó lakásokat lehetne létrehozni. Lehetne segíteni azoknak a keleti megyéknek, ahol az átlagos jövedelem gyakorlatilag másfélszer kevesebb, mondjuk, az ország nyugati végéhez képest. Iszonyatosan sokat tudnánk profitálni az Európai Unióból, ha nem a folyamatos háborúzás lenne a célja ennek a kormánynak.

És hadd jegyezzem meg itt, hogy felháborítónak tartom, hogy az előző napirendi pontnál ön lehetőséget adott Hollik István alelnök úrnak lejátszani ezt a kontextusból kiragadott részét az elnök asszony beszédének. Egyrésztől azért, mert ahogyan képviselőtársam is utalt rá, a migráció és az LMBTQ-ügyek miatt egy töredéke van érintve a befagyasztott pénzeknek, a nagyon nagy része korrupciós problémák miatt nem elérhető. Ezt mindenki tudja. El kell olvasni azokat a rendelkezéseket! Én voltam az egyik tárgyalója, tehát pontosan tudom azt, hogy itt teljesen egyszerű antikorrupciós szabályokat kell betartani ahhoz, hogy ez a pénz hozzáférhető legyen. De a fő problémám a bejátszással nem csupán a csúsztatás, mert nyilván mindenkinek jogában áll úgy érvelni, ahogyan szeretne, hanem azért, mert múlt héten tanúja voltam annak, hogy az Igazságügyi Bizottság Szabó Timea képviselőtársamat fizetésmegvonással sújtotta azért, mert bemutatott egy bántalmazott nőről készült képet egy bántalmazás kapcsán született törvényjavaslat vitája során. Nem látom, hogy mi ez a kettős mérce a Fidesznél. Miért van az, hogy Ursula von der Leyen beszédét le lehet játszani egy kormánypárti képviselőnek, egy bántalmazott nő képét pedig nem lehet bemutatni? Én komoly problémával és kifogással szeretnék élni a házszabály ilyen kettős mércével való alkalmazása iránt, és ezt szeretném itt a jegyzőkönyv részére is rögzíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Akkor visszafelé haladjunk a kettős mércétől! Éppen ezért kérdeztük a bizottságot, mert abban az esetben lehet szemléltető eszközt használni, ha arról a bizottság dönt. A bizottság ezért döntött róla, mégpedig egyértelműen, hogy használhatja a szemléltető eszközt. Nem látom a kettős mércét. Szerintem ott ez nem történt meg.

Azt mondja, hogy ön volt a fő tárgyalója. Szerintem erre ne legyen büszke! Nem sok haszna lett ebből Magyarországnak.

Azt mondja, hogy jó irányba halad az európai fejlesztéspolitika. Ezzel kapcsolatosan szerettem volna én is kérdést feltenni államtitkár úrnak, hogy vajon az elkövetkezendő hétéves pénzügyi keret létrehozásakor ez a mostani ReArm EU, a STEP meg a SAFE, tehát ezek a védelempolitikát erősítő tételek hogyan befolyásolják a tervezését. Tehát azt látjuk, hogy Ukrajna finanszírozására fog menni az Európai Unió forrásainak egy jelentős része.

A másik jelentős rész a korábban felvett hitel. Ugye, önök arról beszélnek, hogy közösen felvettünk egy hitelt, amiből nem kaptunk meg egy forintot sem, és ez igazságos. Ön ezt tárgyalta ki, tehát hogy a hitelnek a törlesztésére fog menni a következő hét évnek a másik jelentős része. És aztán itt látjuk, hogy a védelempolitika,

ami nyilván racionális a kialakult világpolitikai helyzetben, ez is jelentős elmozdulást fog eredményezni. Tehát tényleg jó irányba megy a fejlesztéspolitika az Európai Unióban? Miből fogunk fejleszteni?

Kérdezem, hogy van-e még kérdés. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok ilyet. Államtitkár úr, parancsoljon!

Dr. Ágostházy Szabolcs reflexiói

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS államtitkár (Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium): Nagyon szépen köszönöm. A bizottsági szokásoknak, ha jól látom, az a rendje, hogy a kérdések sorrendjében maradjak én is.

Cseh Katalin képviselő asszonynak érdemileg minden pontjára szívesen reagálok. Az összefoglaló megjegyzésem az, hogy csak azért, mert valamit sokszor mondanak el, attól még nem lesz igaz. Az, hogy antikorrupciós intézkedéseket vállalt Magyarország, nem azért, merthogy egyébként a korrupció helyzete az Európai Bizottság, az OECD és egyéb, tőlünk teljesen független források alapján is nincs rosszabb helyzetben, mint bármelyik európai uniós tagországban, ennek ellenére a kondicionalitási rendelettel összefüggésben Magyarországot valóban terheli számos olyan kezdeményezés vagy olyan feladat, amelyek a további átláthatóságot és a közpénzeknek a jobban követhető elköltését célozza. Ezek két helyen jelennek meg: egyrészt a kondicionalitási rendeletből eredően, másrészt az RRF-nek hívott helyreállítási tervben úgynevezett szupermérőföldkövekként. Éppen ezért abba belemenni, hogy melyikből hány van, az merő döreség lenne, mert ahányszor csoportosítjuk át, úgy változnak a darabszámok. De az, amit teljesen biztosan tudok önöknek állítani, hogy az összeset végrehajtotta Magyarország. Ezeket többször jelentettük is Brüsszel felé írásban, szóban, negyedévente számolunk be rendszeresen az előrehaladásról, és ezek az intézkedések egytől egyig ki vannak pipálva. Tehát mindazt, amit Magyarország vállalt, amiről úgy gondoltuk, hogy a magyar érdekekkel nem megy szembe, és ezekben megegyeztünk, mindent teljesítettünk.

Az, hogy ezekre hivatkozva nem férünk hozzá a forrásokhoz, abból annyi igaz, hogy ezekre „hivatkozva” nem férünk hozzá a forrásokhoz. A valóságot a Bizottság elnök asszonya a State of the Union-beszédében - ahogy egyébként számomra tetszetős módon ezen a bizottsági ülésen is meghallgathattuk - teljesen tisztába tette. Az, hogy a mi teljesítéseinket nem hajlandóak elfogadni, több tekintetben, még abban sem kooperál az Európai Bizottság, hogy a teljesítéseink alátámasztásának a módszeréről érdemi vitát folytassunk, ez teljesen vállalhatatlan. És az, hogy ezt ennek ellenére megtettük, minden formában tájékoztattuk őket azokról; talán Kollár képviselő asszony sorolta fel például a Korrupcióellenes Munkacsoportot és társait, meg az Integritás Hatóságot: ezek működnek, egyébként nagyon aktívan működnek, civil szervezetek és állami szereplők részvételével működnek. Tehát az, aki azt mondja, hogy ezeket ne teljesítettük volna, az vagy homokba dugja a fejét, vagy szándékosan ferdíti a teret, és az igazságot tagadja el.

Az, hogy a migráció miatt jelentéktelen mennyiségű forrás lenne blokkolva, szintén teljes tévedés. Gondolom, önöknek a figyelmét sem kerülte el az, hogy az Európai Bíróság döntése okán úgynevezett kényszerítő bírságként naponta 1 millió eurót veszítünk a hétéves költségvetésben Magyarországnak járó keretből. Tehát az önök által mondott tételek azért is tévesek, mert csak ez egy évben 365 millió euró levonást jelent a Magyarországnak járó keretéből, ugyanazokért az eljárásokért és ugyanazokért a gyakorlatokért, amiért más tagállamokat viszont nem hogy nem büntetnek, hanem támogatnak.

Úgyhogy ennyit arról, hogy valójában mik állnak a források felfüggesztésének az indokai között. Tehát amit önök megfogalmaztak az uniós források hozzá nem

férhetőségével kapcsolatban, az semmi más, mint a brüsszeli felkészítő anyagokból felolvasott mantra. Ha a tények érdeklik önöket, akkor örömmel állunk rendelkezésükre bármikor.

Lakáskrizis tekintetében pedig, amit Cseh képviselő asszony megemlített, azt gondolom, bár most az uniós forrásokról beszélünk, de annak a kontextusa mindig is az egységes magyar fejlesztéspolitika. A 3 százalékos hitel és az azzal összefüggő, egyébként kormánykritikus médiumokban is megjelenő pozitív interpretáció ékes bizonyítéka annak, hogy ha valahol, akkor itt Magyarországon hatékonyan kezeljük a lakásszerzéssel összefüggő nehézségeket is.

Az, hogy a keleti területeknek a fejlesztésére, tehát Magyarország keleti országrészeinek a fejlesztésére is költhetnénk a forrásokat, arra számos nagyon szép, hazai forrásból megvalósuló példát is tudnék mondani, de nem akarom a bizottságnak az idejét ezzel húzni, mert nem erre szolt a felkérés. De az uniós alapjainknál egy nagyon fontos tény, hogy önmagunktól az időszak legelején, a tárgyalások első fázisában azt írtuk bele az operatív programok tervezeteibe, amelyeket azóta el is fogadtunk, hogy legalább 65 százalékát fordítjuk a kevésbé fejlett területekre. Tehát igenis nagy súllyal szerepelnek ezek a régiók is a forrásfelhasználásban, akkor is, ha uniós forrásról van szó, de még inkább jellemző ez akkor, ha hazai forrásokról beszélünk.

Szintén Cseh képviselő asszony mondta, hogy részese volt a tárgyalásoknak a kondicionalitási eljárás kidolgozása során. Nem emlékszem arra, hogy ezt korábban így említette, de számomra nem meglepő a tény, ugyanakkor szívesen segítünk, ha legközelebb ilyen munkára adná a fejét, ugyanis a munka minőségét jelzi az, hogy mennyire téves alapokra és Magyarországgal szemben teljesen elfogult, jobbára NGO-k által írt riportokra alapozva fogalmazták meg azokat a vádakokat, amelyeknek most a kezelését elvárják tőlünk, és nem ismerik el még azokat sem, amelyeket ezek közül megoldottunk.

Azt pedig, hogy valójában mi ezeknek a felfüggesztéseknek a célja, akár itt a bizottsági ülésen is, gondolom, le lehet folytatni, de ez elnök úr megítélése, hogy erre kíván-e teret adni. Én akár kétoldalú megbeszélést is javaslok önöknek, Cseh és Kollár képviselő asszonyok. Hogy valójában mit céloz a források elérhetővé nem tétele, Kollár képviselő asszony megszólalásából vezethető vissza: valójában kedvezően működnének ezek az eszközök, mert Magyarországon számos beruházás elmaradt, a magyarországi életszínvonalban érezhető az, hogy hiányoznak a források, és ez mennyire jó (*Kollár Kinga: Hát, nem jó!*) - most szabadon idézem, mert én nem tudok szemléltetni a bizottság ülésén -, mert ez önöknek, önös érdekből a jövő évi választásoknál talán segíthet. Tehát amennyiben ezt a beszélgetést le kívánják folytatni, én is állok rendelkezésre, de többet tudnak egymással tapasztalati alapon megosztani.

Elnök úrnak a kérdésére pedig, hogy a 2028 utáni időszakban a most bevezetett új eszközök - akár STEP, akár SAFE - hogyan hatnak, alapvetően nehéz válaszolni, mert egyrészt nagyon messze van az, hogy az intenzív viták végét lássuk. Az én becslésem szerint két vagy két és fél év, mire egyáltalán látni fogjuk, hogy valójában mi a végleges státusza az új időszak szabályozásának. A hiteltermékek tekintetében elnök úr pontosan világított rá arra, hogy az a helyreállítási és ellenálló képességi tervhalmaz - mert minden tagállamnak van egy ilyen -, brüsszeli terminológiával élve a NextGenerationEU eszköz, amely hitelből finanszírozott, valójában a 2028-tól kezdődő időszakban lesz törlesztve, egy jelentékeny részét fogja lekötöni az új költségvetésnek.

Azt, hogy ez megérte-e, minden tagállam önállóan tudja megítélni. Én azt gondolom, hogy sokat elmond az RRF-tervről és a mögötte álló hitelek célszerűségéről, hogy a tagállamok összessége küzd ennek az észszerű felhasználásával. Egy túlbürokratizált, túlbonyolított és rosszul megtervezett célrendszerrel van szó, jól

hangzott az elején. Most azt látjuk, hogy már kicsit kevesebb mint egy évvel a véghatáridő előtt nagyjából a források felét volt képes kifizetni az Európai Bizottság, és ez a fajta, többéves, rigid reformokra épülő tervezés, azt gondolom, bebizonyította, hogy nem működik. Tehát minden olyan eszközről, ahol hitelfelvételről van szó, bárki kérdezné Brüsszelben a véleményemet, akkor azt tudnám elmondani, hogy csak csínjával, akkor, ha minden tagállam egyetért, és ne kössék meg a tagállamok kezét. Ezt kipróbáltuk a helyreállítási tervnél, jelentem, nem jött be.

Nem tudom, hogy minden kérdésükre reagáltam-e, de igyekeztem jegyzetelni közben.

ELNÖK: Nagyon köszönjük államtitkár úrnak a tájékoztatást. Szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy 18 óra 30 percig bezárólag legyenek olyan kedvesek és figyeljék azt, hogy lesz-e szükség módosító javaslat okán újabb bizottsági ülés megtartására. Amennyiben nem, akkor azt a tájékoztatást szeretném adni, hogy a bizottság következő ülésére szeptember 29-én 9 órakor kerül sor, és nagykövetjelöltek meghallgatásával fogunk foglalkozni.

Az ülés berekesztése

Még egyszer szeretném tisztelettel megköszönni mindenkinek a mai munkáját, és ezzel a bizottság ülését lezárom. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 15 perc)

Tessely Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Szücs Dóra